L’ORÉAL, GILLETTE మధ్య వెంట్రుక

THE SYSTEM · 11

వెంట్రుక అనేది జనం అర్థం చేసుకున్నట్టు నటించే ఒక చిన్న విషయం.

దాన్ని పరిశుభ్రత, సౌందర్యం, గుర్తింపు, సంస్కృతి, ఆచారం అని పిలుస్తారు.

నిజానికి, అది ఒక సరిహద్దు మాత్రమే — మీరు చూపించేదానికీ దాచేదానికీ మధ్య.

కొందరు దాన్ని మంగలివాళ్లకు అప్పగిస్తారు, కొందరు బ్యూటీషియన్లకు, కొందరు స్వయంప్రతిపత్తినీ పరిపూర్ణతనూ వాగ్దానం చేసే ఆధునిక యంత్రాలకు. కానీ వెంట్రుక అక్కడే ఉంటుంది, మొండిగా, ఒక జీవసంబంధమైన గుర్తుగా: మీరు సామాజిక జీవి కావడానికి ముందు ఒక జంతువు.

అయినా, అది శత్రువు కాదు. అది ఒక ఇబ్బందికరమైన స్నేహితుడు, మీరు ఎక్కడి నుంచి వచ్చారో గుర్తుచేసే ఒక ప్రయాణ సహచరుడు. దానికి దాదాపు కేశనాళికల వంటి విస్తరణ ఉంది, మీ జన్యు పటం కేటాయించిన ఒక రంగు ఉంది, మీరు చెరిపివేయలేని ఒక కథ ఉంది. బట్టతలతో బాధపడేవారు కూడా అది లేకుండా లేరు — ఎవరూ నిర్వచించలేని కొంత కాలం పాటు వారు దాన్ని కోల్పోయారు, అంతే.

కానీ వెంట్రుకను అర్థం చేసుకోవాలంటే, మూలానికి తిరిగి వెళ్లాలి — మనం ఎప్పుడూ తిరిగి వెళ్లే చోటుకి: ఆదిమ మానవుడి దగ్గరికి.

నేను దాన్ని ఇలా ఊహించుకుంటాను, చరిత్రపూర్వ కాలపు ఒక నోయిర్ దృశ్యంలా. గడ్డి గోడ వెనుక రెండు ఆకారాలు మాట్లాడుకుంటున్నాయి. మూడో వ్యక్తి వస్తాడు, ఎవరు పురుషుడో ఎవరు స్త్రీయో గుర్తించలేకపోతాడు. ముఖం సరిపోదు. ముఖం మోసం చేస్తుంది.

అప్పుడు ఆ స్త్రీ తన గుర్తింపు విధిని మార్చాలని నిర్ణయించుకుంటుంది.

ఆమె నది దగ్గరికి వెళ్తుంది, నీటిలో తనను తాను చూసుకుంటుంది, ఒక గడ్డాన్ని చూస్తుంది.

అది ఆమెకు నచ్చదు. అది ఆమెను ప్రతిబింబించదు. అది ఆమెను వేరుగా చూపించదు.

ఆమె ఒక పదునైన రాయిని కనుక్కుని, ఒక్కో పోగుగా వెంట్రుకలు తీసేయడం మొదలుపెడుతుంది.

అవి మళ్లీ నెమ్మదిగా మొలుస్తాయని ఆమె కనుగొంటుంది — అది ఆమెకు ఒక ప్రయోజనం ఇస్తుంది: ఆ ఆచారాన్ని రోజూ మళ్లీ చేయాల్సిన అవసరం లేదు. ఇంకా శక్తిమంతమైన మరో విషయం కూడా కనుగొంటుంది: పురుషుడు ఆమెను వేరే రకంగా చూస్తాడు.

తేడా ఆకర్షణ అవుతుంది.

తేడా భాష అవుతుంది.

అక్కడి నుంచి, వెంట్రుక చుట్టూ ఉన్న సంస్కృతి మొత్తం పుడుతుంది: మొదట ప్రతీకాత్మకంగా, తర్వాత సామాజికంగా, తర్వాత పరిశుభ్రతకు సంబంధించినదిగా, తర్వాత శాస్త్రీయంగా, తర్వాత సైద్ధాంతికంగా.

ఆధునిక తీవ్రవాదాల వరకూ: వెంట్రుక మిమ్మల్ని బ్యాక్టీరియా నుంచి కాపాడుతుంది కాబట్టి ఉంచుకోవాలని చెప్పేవారు; అంగీకరించబడాలంటే తీసేయాలని చెప్పేవారు; కోరబడాలంటే దానికి ఆకారం ఇవ్వాలని చెప్పేవారు.

నిజం ఇంకా సరళమైనది: వెంట్రుక పుడుతుంది, పెరుగుతుంది, వంగుతుంది... అది వంగిన చోట, చనిపోతుంది.

కానీ వేరు మాత్రం బతికే ఉంటుంది, మొండిగా, సంకల్పబలంతో కూడా తీసేయలేని కొన్ని ఆలోచనల్లాగా.

ఇంకా చివరి నియమం ఒకటి ఉంది, కథకులకు మాత్రమే తెలిసినది:

వేరును ఎప్పుడూ పోరుగా మార్చకండి.

తేడా చాలా స్వల్పం — ఒక్క అక్షరమే.

కానీ అది అన్నిటినీ మార్చేస్తుంది.

Ferdinando